

Van Sint-Rochus tot Fatima

Een wandeling door het
Bornemse landschap

Tom De Decker

Een van de belangrijkste inspiratiebronnen voor mijn fotowerk is “Man bijt hond” en de opvolger “Iedereen beroemd” geweest. Zo startte in 2010 in Man bijt Hond de rubriek ‘Weg naar Compostela’. Hierin trok Arnout Hauben van Schaarbeek naar Compostela en maakt onderweg een reportage van wat zijn pad kruiste. Hij gaf een mooie kijk op wat hij allemaal meemaakte onderweg en liet de mensen die zijn pad kruiste aan het woord. Maar vaak zag je ook de mooie landschappen die langsheen de tocht lagen.

Voor mij was dit een soort inspiratiebron om iets soortgelijk te gaan doen maar op kleinere schaal. Daar waar ik in mijn eerste jaar een lijn tussen Sint-Amands en Bornem bewandelde en landschappen en mensen fotografeerde, ben ik nu Bornem rondgetrokken en heb me laten inspireren door de natuurlandschappen en gaandeweg kwam ik op mijn tocht kapellen tegen.

Voor wie devotie, processies, pelgrimstochten, brandende kaarsen en biddende mensen verwacht, zal ik moeten teleurstellen. Het is niets van dit alles maar eerder een blik op een landschap met de kapellen als een toevallige voorbijgangers. Het begon met een boomkapel verstopt tussen de struiken aan een boom maar al gauw werd de tocht een zoektocht naar de volgende kapel en voor ik het wist was “Van Sint-Rochus tot Fatima – een wandeling door het Bornemse landschap” een feit.

Het zal dan ook niet verbazen dat de presentatie wordt voorgesteld op een stafkaart van Bornem waarbij ieder fotopunt een stip op de kaart wordt. Ik nodig je dan ook uit om mee te gaan op die tocht en de plekken te ontdekken die ik tegenkwam. Maar daar waar Arnout ook de mensen zocht, bleef ik de stilte en de rust van de landschappen opzoeken en zijn er geen mensen te zien in mijn foto’s.

Maar als je aandachtig kijkt, zal je merken dat er toch individuen zitten in mijn foto’s: Iedere kapel heeft zijn eigen verhaal en zijn eigen stijl. De ene goed onderhouden, de andere een vergeten relict uit een tijd die niet de onze is. Die ene open, maar de andere gesloten uit angst voor de vernieling, maar daardoor soms net getroffen door verval.

Het is een tocht geworden waarbij de landschappen de hoofdzaak waren en de kapellen bepaalden welke richting ik ging. Ik ben meer kapellen tegengekomen op mijn tocht maar het mocht geen verhaal worden over alleen maar de kapellen. De landschappen bleven het belangrijkste en waar mogelijk heb ik de kapel ook in zijn landschap geplaatst. Dat dit niet altijd meer gaat, heeft vooral te maken met de urbanisatie van het landschap. Daar waar eens de kapel een rustpunt was in het weidse landschap is dat nu eerder een vergeten relict dat zijn plaats dient te delen met de als maar verder uitbreidende macht van de bebouwing. Dit maakt dat een aantal kapellen zijn gefotografeerd alsof het het documenteren van de kapel op zich betreft.

“Van Sint-Rochus tot Fatima – een wandeling door het Bornemse landschap” is een fotografische tocht die hopelijk iedereen aanzet om ook eens door Bornem op pad te gaan en te ontdekken wat ik zag.